

то покровителство на своето сѣмейство. Тѣй положението на жената и дѣтето въ българското сѣмейство се опрѣдѣляше на индивидуални начала върху запазени традиции. Липсваше всѣко специално социално законодателство, както и всѣкакви социални институти за защитата на жената и дѣтето, тѣй както тѣ бѣха защитени отъ своето сѣмейство. За изоставенитѣ безъ сѣмейно покровителство дѣца—жертва на случайни сѣмейни нещастия, сжществуваха въ голѣмитѣ градове приюти, създадени и подържани, главно отъ благотворителни женски общества. Едва въ послѣднитѣ години, когато и въ нашия животъ се промъкна червиятъ на сѣврѣменото разложение, когато жената и дѣтето, по повѣление на економическа необходимостъ, трѣбваше въ много случаи да търсятъ сами срѣдства за просжществуване, въ прѣдпослѣдното десетилетие се създаде законъ за „покровителство на женския и дѣтския трудъ“. Този законъ, обаче, може тѣй малко да защити оставенитѣ подъ негово покровителство, както струва ми се, и най-сѣвршеннитѣ, социални законодателства могатъ тѣй нищожно да компенсиратъ изгубеното щастие на жената и дѣтето поради опадѣка на сѣмейството.

Излѣзла едва прѣди 40 години отъ тежко робство моята родина не можеше да се гордѣе съ голѣмъ културенъ напрѣдѣкъ. Истина нашата страна прояви силенъ устрѣмъ къмъ просвѣтата, навсѣкждѣ съ покори съ училища, въведе се принципътъ на задължителното първоначално образование, неграмотни измежду младитѣ поколения нѣ имаше, но на пълно благоустройство тя още далече не се радваше. Върху нейния младъ, дѣвственъ организъмъ слѣдъ освобождението, по волята на европейската дипломация, бѣ присаденъ институтъ на монархичния конституциализъмъ, който при слабото политическо възпитание на маситѣ се проявяваше въ пълни монархистически замашки. Върху сърдцето на нашия народъ лежеше мжката отъ разпокъсаността на племето ни. Поради господстващото до недавна схващане за реванши и постигане национални задачи, нашиятъ монархизъмъ използуваше накърненитѣ народни чувства за подхраняване и засилване на милитаризъма, който на всѣкждѣ, така и у насъ, изсмукваше най-жизненитѣ сили на народа, поради тази причина нашия народъ не само не може да се прѣдаде напълно на спокоенъ животъ въ затвърдели добри отношения съ нашитѣ съсѣди но още не можеше да отдѣля достатъчно срѣдства и внимание за работа по вътрѣшното си благоустройство. Стопанскитѣ животъ почиваше на примитивни начала, производството се водеше по стари приеми. За подържанието на държавата въ оня ѝ духъ трѣбваша голѣми срѣдства. Въ всесвѣтския пазаръ нашата страна не можеше да издържи конкуренция,